

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph. D. v právní věci navrhovatelů: **1) Ing. D. M., 2) MUDr. M. M.**, oba zastoupeni Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 19, Praha 1, proti odpůrci: **Město Kralupy nad Vltavou**, se sídlem U Cukrovaru 1087, Kralupy nad Vltavou, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 01/2008, soubor změn č. 02 územního plánu města Kralupy nad Vltavou, schváleného usnesením zastupitelstva města Kralupy nad Vltavou č. 08/10/6/06 dne 17. 12. 2008,

takto:

I. Část opatření obecné povahy č. 01/2008, soubor změn č. 02 územního plánu města Kralupy nad Vltavou, schváleného usnesením zastupitelstva města Kralupy nad Vltavou č. 08/10/6/06 dne 17. 12. 2008, **se** v rozsahu vymezujícím veřejně prospěšnou stavbu komunikace K Vršku v lokalitě 2Z3 Minice východ, **zrušuje** dnem právní moci tohoto rozsudku.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 2. 5. 2011 podali navrhovatelé u Nejvyššího správního soudu návrh na zrušení části opatření obecné povahy č. 01/2008, soubor změn č. 02 územního plánu města Kralupy nad Vltavou schválené usnesením zastupitelstva města Kralupy nad Vltavou č. 08/10/6/06 dne 17. 12. 2008.

Navrhovatelé svůj návrh odůvodňují tím, že výše uvedené opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným postupem, je v rozporu s platným hmotným právem a jeho vydáním byla porušena zásada proporcionality zásahu do práv navrhovatelů.

Navrhovatelé vlastní ve společném jmění manželů pozemky p. č. 234/6, 234/7, 235/2, 238/4, 238/6 a 238/7 evidované na LV č. 4493 v k. ú. Kralupy nad Vltavou, u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Mělník.

Navrhovatelé v průběhu řízení o vydání opatření obecné povahy proti jeho návrhu podali námitku ze dne 14. 9. 2008 ve smyslu ustanovení § 52 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále též „stavební zákon“) doručením na podatelnu Městského úřadu Kralupy nad Vltavou dne 15. 9. 2008. Veřejné ústní projednání návrhu územního plánu podle ustanovení § 52 odst. 3 stavebního zákona se konalo dne 16. 9. 2008.

Námitka navrhovatelů (věcně shodná s argumentací navrhovatelů v nyní probíhajícím řízení) směřovala proti části návrhu opatření obecné povahy pro lokalitu „2Z3 Minice východ“, a to proti veřejně prospěšné stavbě vedené přes pozemky navrhovatelů (komunikace „K Vršku“), konkrétně přes pozemky p. č. 234/6, 234/7, 238/4 v k. ú. Kralupy nad Vltavou.

Veřejně prospěšná stavba v předchozích územních plánech z roku 2002 a územním plánu č. 1 z roku 2004, ani v návrhu územního plánu č. 2 z roku 2008 plánována nebyla. Obslužná komunikace měla vést pouze v místech stávající účelové komunikace „Na Žebrech“. Důvody vytyčení veřejně prospěšné stavby v napadené části opatření obecné povahy jsou podle navrhovatelů nedostatečné. Důvody lze navíc řešit méně invazivní, ekonomičtější a ekologičtější variantou s menším zásahem do vlastnických práv vlastníků nemovitostí, např. řešením rozhledových podmínek stávající komunikace dopravním značením nebo miniokružní křižovatkou, či rozšířením stávající komunikace ze šířky 6 m na šířku 7 m na její severní straně.

Podle navrhovatelů, po konzultaci s autory zpracovávajícími opatření obecné povahy i navazující územní studii, důvodem, proč komunikace „Na Žebrech“ nemohla stačit pro dopravní obslužnost autobusy městské hromadné dopravy (dále též „MHD“) lokality dotčené veřejně prospěšnou stavbou je norma 73 6110 o Projektování místních komunikací, a to článek 11.3, dle kterého by měla být šířka nových komunikací navrhovaných pro provoz autobusů 2 x 3,25 m (vozovka) + tzv. vodící a odvodňovací proužek. Navrhovatelé se však ztotožňují se stanoviskem dalších expertů v oboru, podle kterých nemůže toto odborné stanovisko obstát.

Navrhovatelé argumentují, že na území odpůrce se nachází mnoho komunikací o šířce 7 m, které však obsluhují nesrovnatelně větší území s neporovnatelně vyšší intenzitou dopravy, stejně tak se na území odpůrce nachází mnoho komunikací o šířce pouhých 6 m s extrémně vysokou intenzitou dopravy včetně autobusů MHD. Podle navrhovatelů není proto možné, aby komunikace o stejné šíři 6 m nestačila pro obsluhu několika rodinných domů a občasné projíždění autobusů MHD v místech dotčených napadenou částí opatření obecné povahy. Podle navrhovatelů nelze uvěřit, že z důvodu možného provozu městského autobusu je pro jeden metr šířky silnice navíc nutné stanovit v opatření obecné

povahy a následně financovat výstavbu 0,5 km nové komunikace paralelní se stávající komunikací o šířce 6 m, a tak zbytečně a neproporcionálně omezit vlastnická práva navrhovatelů a ostatních dotčených osob.

K argumentaci o nutnosti zlepšit rozhledové podmínky křižovatky novou komunikací navrhovatelé uvádějí, že tuto skutečnost je možné řešit dopravním značením, nikoliv stavbou nadbytečné paralelní komunikace. Navíc rozhledové podmínky při výjezdu z plánované komunikace jsou také nevyhovující.

Pozemky navrhovatelé zakoupili za účelem výstavby rodinného domu 10 měsíců před podáním námitky v předpokládané klidné oblasti vymezené v dřívějším územním plánu č. 2 jako „výhledově urbanizovatelná“ plocha mimo jakékoliv předvídatelné cesty.

Podle navrhovatelů bude výstavba jejich domu s největší pravděpodobností stavebním úřadem podmíněna financováním výstavby veřejně prospěšné stavby o délce 0,5 km a šířce 12,5 m včetně dvou chodníků na obou stranách komunikace o šířce 2 m, neboť odpůrce nehodlá stavbu této komunikace financovat. Navrhovatelé mají za to, že po nich nelze spravedlivě požadovat nevyhnutelnost pozdějšího financování komunikace. Podle navrhovatelů je pochybná deklarovaná nezbytnost této komunikace, když není zřejmé, kolik budoucích staveb by měla obsluhovat a kdo a kdy ji bude financovat.

K podpoře svých tvrzení navrhovatelé přiložili Dopravně inženýrské posouzení vypracované společností EDIP s. r. o. z března roku 2009. Podle posudku této společnosti by nebylo vhodným řešením napojení lokality rodinných domů ulicí K Vršku jako paralelní trasy k ulici Na Žebrech. Posudek doporučuje hledat vhodnější místo pro křižovatku komunikací napojující zástavbu rodinných domků.

Podle navrhovatelů nebylo o jejich řádně uplatněné námitce ze dne 14. 9. 2008 vůbec rozhodnuto. Písemné odůvodnění opatření obecné povahy rozhodnutí o námitce vůbec neobsahuje. Napadená část opatření obecné povahy proto nebyla vydána zákonem stanoveným způsobem ve smyslu ustanovení § 101d odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

Zásah do svých vlastnických a dalších práv napadenou částí opatření obecné povahy navrhovatelé považují za tak extrémní, že představuje i porušení platných hmotněprávních předpisů na úseku územního plánování. Navrhovatelé zásah považují také za neproporcionální z důvodu, že napadená část opatření obecné povahy neumožňuje dosáhnout cílů sledovaných jejím přijetím (kritérium vhodnosti), nijak logicky nesouvisí s jím sledovaným cílem a sledovaného cíle lze lépe dosáhnout jiným prostředkem (kritérium potřebnosti). Navrhovatelé tvrdí, že napadená část opatření obecné povahy je nepřiměřeně omezuje (kritérium minimalizace zásahu) a následek napadené části opatření obecné povahy není úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu).

Vyjádření odpůrce

Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu na zrušení části opatření obecné povahy uvedl, že veřejné projednání „Návrhu změny č. 2 územního plánu Města Kralupy nad Vltavou“ se konalo dne 25. 3. 2008. Dle ustanovení § 52 odst. 2 stavebního zákona zde mohly být uplatněny námitky vlastníků pozemků a staveb dotčených veřejně prospěšnou stavbou. Na projednání byla vznesena námitka ve věci veřejně prospěšných staveb komunikací v lokalitě Minice. Na základě projednání námitky a z hlediska nadměrné hromadné zátěže byla navržena další přístupová komunikace nutná pro obslužnost lokality Minice (viz protokol z veřejného projednání).

Dne 2. 9. 2008 byl sepsán protokol z projednání nově navržené komunikace za účasti p. M. Dne 15. 9. 2008 vznesli navrhovatelé námitku proti veřejně prospěšné stavbě komunikace dle ustanovení § 53 stavebního zákona. Výsledkem projednání bylo kompromisní řešení, tj. posunutí komunikace částečně z pozemků navrhovatelů (viz protokol z jednání).

Odpůrce je přesvědčen, že opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem, je v souladu s platným hmotným právem a nebyla jím porušena zásada proporcionality. Proto odpůrce navrhuje, aby Nejvyšší správní soud návrh na zrušení části opatření obecné povahy zamítl.

Správní spis

Předložený správní spis obsahuje Protokol o jednání sepsaný na Městském úřadu v Kralupech nad Vltavou dne 25. 3. 2008, jehož předmětem je veřejné projednání změny č. 2 územního plánu města Kralupy nad Vltavou. Dle protokolu byli přítomní seznámeni se změnou územního plánu města Kralupy nad Vltavou č. 2 a byla jim dána možnost nahlédnout do dokumentace a spisu. Přítomni byli pořizovatelem podrobně seznámeni se záměrem a byly zodpovězeny vznesené dotazy.

Z proběhlé diskuze podle protokolu vyplynulo, že vymezení ploch pro veřejně prospěšné stavby v lokalitě Kralupy – Minice bude ve změně č. 2 upraveno podle poslední verze územní studie Kralupy – Minice; ze studie bude do územního plánu přeneseno vymezení základní komunikační sítě, členění na funkční plochy a sjednoceny budou podmínky pro využití území. Diskutována byla i záležitost řešení územní studie Kralupy – Minice související se změnou č. 2 územního plánu města ohledně navržení nové přístupové komunikace – rekonstruované ulice u garáží – v parametrech umožňujících vedení autobusové linky.

Protokol zaznamenává odpověď na námitku podanou Ing. H. upozorňující na nesoulad vymezení veřejně prospěšných staveb (komunikací) z důvodu znevýhodnění některých vlastníků, že v průběhu pořizování změny č. 2 územního plánu nebyla ještě dořešená konečná podoba řešení prostoru Kralupy – Minice. Do čistopisu změny č. 2 bude zapracováno aktuální řešení tohoto území, které je kompromisem mezi zájmy jednotlivých vlastníků, města a dalšími veřejnými zájmy.

Protokol dále obsahuje odpověď na připomínku k již schválené komunikaci pracovně nazvané „Na Žebrech“ odbočující z ulice Hybešovy, že pro zmenšení dopravní zátěže na této komunikaci je ve studii navržena další přístupová komunikace do řešeného území (podél garáží). Její napojení na kritizovanou komunikaci je ve studii navrženo takové, aby komunikace podél garáží (pracovně nazývaná ve studii „K Vršku“) byla řidiči upřednostňována jako hlavní.

Správní spis obsahuje dále Protokol o ústním jednání sepsaný na Městském úřadu v Kralupech nad Vltavou dne 2. 9. 2008, jehož předmětem je ústní jednání ve věci změny územního plánu č. 2 města Kralupy nad Vltavou v části komunikace na poz. p. č. 234/6 a 234/7 v k. ú. Kralupy nad Vltavou. Dle protokolu byla účastníkům jednání, kterého se zúčastnil i p. M., dána možnost nahlédnout do projektové dokumentace a do správního spisu ve výše uvedené věci. Přítomní byli seznámeni se záměrem a byly zodpovězeny jejich dotazy.

Protokol o ústním jednání zaznamenává následující vyjádření nekonkretizovaných účastníků jednání: Plánovaná komunikace K Vršku bude svedena na hranici pozemku – týká se poz. č. 111/7 (Makra s. r. o.) a 238/4 (Ing. M.) v k. ú. Kralupy nad Vltavou. Křižovatka bude upravena tak, že bude rozdělovat dopravní zátěž do ulic K Vršku a Na Žebrech rovnoměrně tak, aby žádná z komunikací nebyla dopravně upřednostňována. Komunikace K Vršku bude naplánována v maximální šíři vozovky 7 m.

Podmínky řízení a přípustnost návrhu

Nejvyšší správní soud se před meritorním posouzením věci nejprve zabýval splněním podmínek řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, kterými jsou existence opatření obecné povahy, aktivní legitimace navrhovatelů a formulace závěrečného návrhu. Z § 101a odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že návrh na zrušení opatření obecné povahy je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem.

Změna územního plánu se vydává dle ustanovení § 55 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 43 odst. 4 stavebního zákona formou opatření obecné povahy. Návrhem je napadena část opatření obecné povahy č. 01/2008, soubor změn č. 02 územního plánu města Kralupy nad Vltavou. O vydání souboru změn č. 02 územního plánu města Kralupy nad Vltavou formou opatření obecné povahy rozhodlo zastupitelstvo města Kralupy nad Vltavou usnesením č. 08/10/6/06 na zasedání konaném dne 17. 12. 2008. Opatření obecné povahy bylo oznámeno veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena na úřední desce odpůrce dne 23. 12. 2008 a sejmuta dne 8. 1. 2009. Současně je na opatření obecné povahy vyznačeno, že nabylo účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky. Opatření obecné povahy v souladu s ustanovením § 173 odst. 1 větou třetí zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) nabylo účinnosti dne 8. 1. 2009. Podmínka existence opatření obecné povahy je splněna.

Nejvyšší správní soud dále ověřoval, zda jsou navrhovatelé v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy aktivně legitimováni. Obecně platí, že tato podmínka je splněna, pokud navrhovatel tvrdí, že opatřením obecné povahy jsou dotčena jemu náležející hmotná subjektivní práva. Nestačí tedy námitka nezákonnosti opatření obecné povahy či procedury vedoucí k jeho vydání, která by nebyla spojena s konkrétním dotčením hmotněprávní sféry navrhovatele (shodně viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publikované pod č. 1910/2009 Sb. NSS). K této otázce Nejvyšší správní soud ověřil, že navrhovatelé vlastní ve společném jmění manželů pozemky parc. č. 234/6, 234/7, 238/4 v k.ú. Kralupy nad Vltavou, které jsou napadenou částí opatření obecné povahy dotčeny. Navrhovatelé současně namítají, že v důsledku vydání napadené části opatření obecné povahy došlo ve vztahu k těmto nemovitostem k zásahu do jejich vlastnického práva. Podmínka aktivní legitimace na straně navrhovatelů je tak splněna.

K pasivní legitimaci odpůrce Nejvyšší správní soud konstatuje, že v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části osobu odpůrce kogentně určuje zákon. Podle § 101a odst. 4 s. ř. s. platí, že v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je odpůrcem ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části je navrhováno. Odpůrcem v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. je obec, jejíž zastupitelstvo změnu územního plánu vydalo, tedy město Kralupy nad Vltavou.

Závěrečný návrh navrhovatelů na zrušení části opatření obecné povahy je srozumitelný, Nejvyšší správní soud tak může konstatovat splnění procesních podmínek řízení a přistoupit k meritornímu posouzení návrhu. Ve věci přitom zdejší soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem vyjádřili účastníci řízení souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Posouzení důvodnosti návrhu

V otázce meritorního přezkumu opatření obecné povahy vychází ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu z pětistupňového algoritmu vyjádřeného již v rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98, publikovaném pod č. 740/2006 Sb. NSS. Algoritmus (test) soudního přezkumu spočívá v pěti krocích, a to za prvé v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy, za druhé v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání *ultra vires*); za třetí v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium); za páté pak v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (kritérium přiměřenosti právní regulace).

K prvnímu kroku algoritmu postačí konstatovat, že zastupitelstvo města Kralupy nad Vltavou bylo na základě ustanovení § 6 odst. 5 písm. c) ve spojení s ustanovením § 55 stavebního zákona nadáno pravomocí vydat změnu územního plánu města Kralupy nad Vltavou. Napadené opatření obecné povahy bylo tedy vydáno orgánem, kterému zákon k takovéto formě výkonu veřejné moci svěřuje nezbytnou pravomoc.

Další krok algoritmu přezkumu spočívá v posouzení otázky, zda správní orgán při vydávání napadeného opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Navrhovatelé v této otázce předmětné opatření obecné povahy nikterak nezpochybnili a ani zdejší soud v tomto směru žádné pochybení neshledal.

Nejvyšší správní soud následně přistoupil k posouzení třetího kroku algoritmu, zda bylo napadené opatření obecné povahy vydáno zákonem stanoveným způsobem. Jedna z námitek navrhovatelů přitom spočívala právě v konstatování, že napadená část opatření obecné povahy nebyla vydána zákonem stanoveným způsobem ve smyslu ustanovení § 101d odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť o řádně uplatněné námitce navrhovatelů nebylo rozhodnuto a písemné odůvodnění opatření obecné povahy rozhodnutí o námitce vůbec neobsahuje.

Dle ustanovení § 52 odst. 2 stavebního zákona mohou podat proti návrhu územního plánu námitky pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch a zástupce veřejnosti.

Dle ustanovení § 53 odst. 1 stavebního zákona pořizovatel územního plánu ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání a zpracuje návrh rozhodnutí o námitkách uplatněných ke konceptu i návrhu územního plánu.

O námitkách rozhoduje stejný správní orgán, který vydává opatření obecné povahy. Rozhodnutí o námitkách musí obsahovat vlastní odůvodnění a je součástí odůvodnění opatření obecné povahy (§ 172 odst. 5 správního řádu).

Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou (§ 52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) za liché, mylné, nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 - 169).

I v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu z roku 2004). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008 - 136).

Ze správního spisu vyplývá, že navrhovatelé, jímž náleží postavení osoby oprávněné uplatnit námitky k návrhu změny územního plánu dle ustanovení § 52 odst. 2 stavebního zákona, dne 15. 9. 2008 doručili své námitky na podatelnu Městského úřadu Kralupy nad Vltavou. Veřejné ústní projednání návrhu změny územního plánu podle ustanovení § 52 odst. 3 stavebního zákona se konalo dne 16. 9. 2008.

Námitky navrhovatelů směřovaly proti části návrhu opatření obecné povahy pro lokalitu „2Z3 Minice východ“, a to proti veřejně prospěšné stavbě vedené přes pozemky

navrhovatelů (komunikace „K Vršku“), konkrétně přes pozemky p. č. 234/6, 234/7, 238/4 v k. ú. Kralupy nad Vltavou.

Odpůrce však o námitkách navrhovatelů nerozhodl. Písemné odůvodnění opatření obecné povahy rozhodnutí o námitce neobsahuje. Napadená část opatření obecné povahy tak nebyla vydána zákonem stanoveným způsobem ve smyslu ustanovení § 101d odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť o řádně uplatněné námitce navrhovatelů nebylo v rozporu s ustanovením § 172 odst. 5 správního řádu rozhodnuto a napadená část opatření obecné povahy je z důvodu absence rozhodnutí o námitce navrhovatelů nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Nejvyšší správní soud proto napadenou část opatření obecné povahy zrušil.

Námitky navrhovatelů směřovaly i ke čtvrtému a pátému kroku algoritmu, v jejichž rámci se posuzuje, zda je předmětná část opatření obecné povahy v souladu s hmotným právem a se zásadou proporcionality vyplývající z ústavního pořádku.

Navrhovatelé v tomto směru namítali, že zásah do jejich práv je tak extrémně intenzivní, že představuje i porušení platných hmotněprávních předpisů na úseku územního plánování. Porušení zásady proporcionality navrhovatelé spatřují v tom, že napadená část opatření obecné povahy neumožňuje dosáhnout cílů sledovaných jejím přijetím (kritérium vhodnosti), nijak logicky nesouvisí s jím sledovaným cílem a sledovaného cíle lze lépe dosáhnout jiným prostředkem (kritérium potřebnosti), napadená část opatření obecné povahy navrhovatele nepřiměřeně omezuje (kritérium minimalizace zásahu) a následek napadené části opatření obecné povahy není úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu).

Uvedenými námitkami navrhovatelů směřujícími do čtvrtého a pátého kroku algoritmu se Nejvyšší správní soud však již nezabýval, neboť napadenou část opatření obecné povahy zrušil pro nezákonnost postupu odpůrce při vydávání opatření obecné povahy. Pokud o námitce navrhovatelů nebylo rozhodnuto, nelze ani v nyní probíhajícím řízení věcně posoudit, zda byly při vydávání opatření obecné povahy dodrženy předpisy hmotného práva a zásada proporcionality.

Při hodnocení zákonnosti změny územního plánu se Nejvyšší správní soud řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti a podle okolností konkrétní věci může zrušit i jen její část, pokud charakter napadeného aktu takovéto rozdělení umožňuje (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 - 73). Charakter napadeného opatření umožňuje zrušit jen část opatření obecné povahy, a to v části lokality „2Z3 Minice východ“ v rozsahu vymezující veřejně prospěšnou stavbu komunikace K Vršku.

S ohledem na uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh na zrušení části opatření obecné povahy je důvodný. Nejvyšší správní soud proto napadenou část opatření obecné povahy zrušil podle ustanovení § 101d odst. 2 věty první s. ř. s., a to ke dni právní moci tohoto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 101d odst. 5 s. ř. s., podle něhož v tomto zvláštním druhu řízení nemá žádný z účastníků řízení na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu